Dimarts 2 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 23,1-12): En aquell temps, Jesús parlà a les multituds i als seus deixebles, dient: «Sobre la càtedra de Moisès s'han assegut els escribes i els fariseus (...). No feu segons les seves obres, ja que diuen i no fan. Perquè lliguen fardells pesats i insuportables, i els carreguen damunt les espatlles dels homes, però ells ni amb el dit no els volen moure. Totes les seves obres les fan per tal de ser vistos pels homes (...).

La temptació: aparença de bé

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el Mestre ens prevé davant la hipocresia i duplicitat dels escribes i fariseus. Aquests darrers —un grup religiós contemporani de Jesucrist— son la "diana" d'aquesta denúncia. En una ocasió Jesús els titllà de "sepulcres blanquejats". I és que resulta propi de la temptació l'adoptar una aparença moral: no ens convida directament a fer el mal, això seria molt groller.

La temptació fingeix mostrar-nos el millor: abandonar, per fi, allò il·lusori i emprar eficaçment les nostres forces en millorar el món. A més, es presenta amb la pretensió del veritable realisme: allò real és el que hom constata (menystenint la fe). I, efectivament, un vici del nomenat "fariseisme" consistia a radicar el bé en l'acompliment formal (sens posar-hi el cor) d'uns preceptes, que no eren de Déu, sinó una retorçada casuística humana. Aquí emergeix clarament el nucli de tota temptació: posar ordre al nostre món per nosaltres mateixos, sense Déu, tot comptant únicament amb les nostres capacitats.

—Jesús, vull fer la vostra voluntat; només m'importa el vostre judici.